

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 23. Archiducis victoria

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

effunditur, ut illud primo insultu ad fugam Sæcul. XV.
 propenderet, altero autem profigaretur, & A.C. 1479.
 non modo Equites, qui mox cædebantur,
 sed & illi, quos nuper Torcius devicerat,
 Aeriam verius turbatis adeo ordinibus pe-
 dem referrent, ut ad insequendos fugiti-
 vos jam sufficeret unam Equitum Gal-
 lorium, qui dissipatis aciem restaurandi
 spatiū præriperent, partem immittere,
 alteram vero peditibus Gallis adjungere.
 Cum autem Cordæus magis gregarii mi-
 litis, quam providi Ducis partes expleret,
 non solum Torcio fugientium tergis in-
 sistere præcepit, sed ipius quoque fero-
 cius quam cautius illis instituit; unde fa-
 ctum, quod equites Galli inopinatae a pe-
 ditibus tam longe abriperentur, ut hi ab
 illis emergente necessitatis casu haud ul-
 tra defendi potuerint.

§. XXIII.

Archiducis victoria.

Belliduces Maximiliani Gallorum im-
 prudentia opportune utebantur, mox-
 que pedites Flandros, qui jamjam ad fu-
 gam inclinabant, ad signa revocant, eos-
 que adhortantur, ut animo minime con-
 cident, ipsis quidem Equitum præsidia
 deesse; ast non minus & Gallos equita-
 tu suo destitutos hærere, ceterum Flan-
 dros & numero & animo hostiis suis
 longe

Sæcul. XV. longe superiores eile. Adhuc loquebantur, & Flandri Ducum suorum hortatuC.A. 1479. in victoriæ spem erecti, Gallorum pedites aggrediuntur, auctoque cum cæde metu eos profligant, fugantque, adeo, ut Maximiliano prælii acies, & victoriæ gloria cesserit: nec tamen æquata utrinque clade; Archidux enim ferme novem millia suorum amiserat desideratis duntaxat quatuor Gallorum millibus. Insuper Cordæus nongentos ex hostium exercitu secum captos abduxit.

§. XXIV.

*Archidux neglecta Terouannensi ob-
sidione in cuiusdam arcis expu-
gnatione detentus.*

Chron scand. **H**æc suorum jactura Maximilianum *ap. Comm.* præpediebat, ne Terouannæ urbis *edit. ultim.* obsidionem prosequeretur, quare copias *tom. 2. p. 259.* suas, improbo licet consilio, ad expugnandam arcem, quæ Malanojum dicebatur, admovit. Remonetius arcem, cui cum centum circiter quinquaginta Vasconibus præerat, strenue diuque propugnat, cumque milites sui præsidiarii jam ternos oppugnantium impetus sustinerent, tandem viribus fracti succumbunt, ac ferme omnes ante disjecti muras ruinas jugulati pereunt. Remonetius captus, ad Maximilianum ducitur, ejusque